

เฒ่าควา บ่าวกะโหลง

ควา ความแตกต่างระหว่างยุค เป็นนัยสภาพสังคมมาเป็นกำคำกำขอ
ได้แก่งแต่จันอ เต่าที่สังเกตุดูสังคัมบ้านเฮาก้อยยังบเลวร้ายถึงขนาดที่เป็น
ยกมาว่าในควาแต่บางส่วนก้อมมีส่วนจริงอยู่นักเหมือนกัน ผมว่ากำนจัด
ตั้งชมรมรักษ์บ้านเกิดและจัดทำเวปไซด์นี้ขึ้นมา มีส่วนจ้วยเชื่อมความ
สัมพันธ์ระหว่างครอบครัว พี่น้อง ชุมชนหื้อเข้มแข็งขึ้นและเจือว่าสมาชิก
ชมรมรักษ์บ้านเกิดของเฮาจะมีความสมัครสมานสามัคคีและได้รับกำน
สานต่อจากรุ่นน้องๆต่อไปภายหน้าสืบไป ขอคุณอ้ายเฒ่าควา บ่าวกะโหลง
จาคันักครับที่หาสำนวนคำวดีมาฝากจาวนาเบี้ย แล้ววะมาแอ้วหมมเนื้อครับ

ควารำคำรัก

เจ้ตะนา คำจำนี้เล่า ค่อยฟังเต๊อะเจ้า รอมแปงขวัญตา
ปีเขียนคำรัก สลักภาษา ต่างดอกมาลา ฝากหื้อน้องน้อย
เขียนจากหัวใจ หทัยเปล่งปลอย หนักแน่นอย่างดอย เตียมฟ้า

สร้อยแห่งวาตี บ่มีตีจ้า ขอนายน้องหล้า กอยแยง
แบ่งซังกำงไว้ว หัวงได้กินแตง สำนวนแสดง แตนคำฟูซ่า
ประสงค์ฝากใจ อิงโนหม่มผ้า ร่มตีนจายคา บ้านน้อง

ไร่แสงเดือนดาว คินคราวฟ้าร้อง มีดไปทั่วห้อง ธาณี
กันก็ครอดน้อง บัวตองสาวจี นึกถึงนารี คำจายร้องให้
เพราะว่าอยู่ไกล บ่ไซ่ของไกล จักมีวันไต่ กันี้

ได้อยู่เคียงกาย บ่หายห่างลิ้ สองเราตั้งอี่ สู้ชม
ไผ่ฝันพักเพื่อ แนบเนื้อคิงกลม ออดอ้อนผารมณั ปากอ่อนจนแก้ม
ฉิมพลีสวรรค์ เสกสรรแต่งแต้ม เมฆบดจันทร์แรม ม่วนนั๊ก

ยอดดวงสีเนห์ ปีเเทความรัก ไผ่มีกแต่เจ้า นางเดียว
หวังเตียมคู่ซ้อน แม่มอนตาเขิว เหมือนดั่งเหล็กเคียว จ่องจิกเกี่ยวหญ้า
ผ่านวันเดือนปี ขอนคนตีถ้ำ บ่เมินนัจจว่าไว้

จักยอมมอบตัว หัวใจไฟไต้ เป็นแสงแคร่ไต้ ไฟโคม
ได้เซยงนุช ส่วนสุดประสม สุขแมนเมืองพรหม จิ้นฟ้าตั้งเก้า
เจ้าร่างอินทร์แปลง แม่แสงคำเบา บ่จุพรางเอา สู้ยอม

ปิยะวาจา นำมาชิตก้อม เป็นกลอนควาก้อม คำขอ
ขอยังก่อนนอ สุดก้อมอ้อ เท้านี้ลวดวางลง ก่อนแลนายเหย.....

เฒ่า..... เซนเกาก่อนให้ บอกมา
ควา..... รำแต่งภาษา เล่าอ้าง
บ่าว..... สาวลูกหลาน สืบไว้

กะ..... ว่าก่อแล้วสร้าง ต่อให้อนุชน

โลง..... รักษาเอ๋ยอู่ คำเมือง

เขียน..... แต่งงมรุ่งเรือง ม่วนล้ำ

ประ..... ดุจหนึ่งคำเหลือง สมคำ..... ควรชม

พันธ์..... ซาติบ่เสี้ยงซ้า แห่งเชื้อคนล้านนา